

Manifest amb motiu de l'Octubre Trans* 2024

Consell Nacional LGBTI de Catalunya

Octubre de 2024. Ja portem 24 anys des de l'inici del segle XXI.

Més de mig segle des de la primera manifestació prodrets LGBTI, més de 40 anys des de la legalització de les primeres associacions del col·lectiu i més de 40 anys també des de la despenalització de l'homosexualitat. Tot i això, les persones trans* encara hem hagut de lluitar per treure'ns de sobre l'estigma patològic que ha envoltat les nostres identitats durant dècades.

La lluita per la despatologització del col·lectiu és un dels reptes més urgents i visibles. Tot i que els anys 2014, 2020 i 2023 s'han promulgat lleis en defensa dels nostres drets, tant a escala estatal com autonòmica, la mirada mèdica i judicial continua condicionant la realitat de les persones trans*. Per tant, seguim amb la necessitat de fer manifestos cada any en dates assenyalades com l'Octubre Trans*. No hi ha un altre remei.

Al nostre país, al llarg dels darrers anys, i malauradament amb xifres ascendents de casos denunciats, hem viscut agressions a la via pública, incidents en l'àmbit educatiu, discriminacions a la feina, atemptats contra espais que crèiem segurs, ciberassetjament a les xarxes socials, denúncies per violència domèstica entre persones del mateix sexe o per raons d'identitat sexual, i un llarg etcètera.

Sense anar més lluny...

(Espai per als casos concrets de cada zona/població que vulgueu afegir)

En l'àmbit públic i polític, moltes d'aquestes reaccions han estat causades pel discurs d'odi impulsat pels partits i entitats de l'oposició política a aquestes lleis que ens emparen i per forces reaccionàries d'altres àmbits que no volen veure els drets dels altres com una opció, amb la convicció errònia que això en resta dels seus.

És, per tant, urgent tenir en compte que el fet trans* pateix d'interseccionalitats evidents i que cal esmenar els greuges històrics i actuals amb la gent gran —que va patir les conseqüències de dècades de repressió, invisibilització i exclusió—, la racialització de les identitats, els trastorns mentals, les neurodivergències i totes aquelles característiques que ens fan doblement vulnerables, com en el cas de les dones trans*, senyalades alhora per la misogínia i per la transfòbia.

Per tot això que esmentem, l'accés a una atenció integral és fonamental.

Dit això, no volem que aquest manifest es converteixi, com s'ha fet molts cops, en una carta al Reis Mags d'Orient, amb un reguitzell de peticions i demandes inacabable, ni som ploraneres que s'ofeguen en les seves llàgrimes de dol.

Ja sabem com està el pati, i també sabem que, com a col·lectiu desafavorit, la lluita contra la violència i les discriminacions no s'aconsegueix, només, promulgant lleis i normes, sinó que depèn, en gran mesura, d'un canvi cultural que convidi la ciutadania a respectar la diversitat i a entendre que tots, totes i totes som igual de diferents.

Per això aquest manifest pretén encoratjar-vos a totes, gent del col·lectiu i aliades a lluitar pel reconeixement dels greuges i per la seva reparació, amb actitud proactiva i positivitat. Mirant endavant i no enrere.

Que les lleis i les normes són necessàries?, sí, sens dubte, però també ens cal mobilitzar-nos perquè aquests drets que es promulguen a les lleis s'acabin fent efectius al carrer, en la vida diària de les persones amb diversitat sexual i de gènere.

No pot ser que, avui dia, arribant al primer quart del segle XXI, encara tinguem unes ràtios d'atur tan elevades, una manca d'habitatge digne i una inexistent xarxa de suport familiar, entre moltes altres mancances estructurals que afecten les dissidències de gènere.

Si realment algú vol saber "què demanem" en fer aquest manifest, només ha de mirar les dades sobre qui som i de com vivim les persones trans*. No demanem més que ser part de la societat en igualtat de condicions, en deures i en beneficis, en responsabilitat i lluita per la igualtat de les persones, però també en poder gaudir d'una vida digna i plena, sense pors, sense patologització, formant part d'una societat diversa en harmonia.

I és per això que fem una crida a totes les persones del col·lectiu i les nostres aliades a organitzar-nos, mobilitzar-nos i construir xarxes de suport mutu.

És a través de l'organització col·lectiva de la ciutadania que podem garantir una societat que ens reconegui i ens respecti tal com som.

Octubre de 2024 - Grup de treball trans* del Consell Nacional LGBTI